

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2022 r. – Kesaev/Rada**(Sprawa T-763/22)**

(2023/C 35/98)

Język postępowania: niderlandzki

Strony*Strona skarżąca:* Igor Albertovich Kesaev (Usono, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci R. Moeyersons i A. De Jonge)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/1530 z dnia 14 września 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾, wykonanej rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2022/1529 z dnia 14 września 2022 r. wykonującym rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽²⁾ w zakresie, w jakim go dotyczą; uchylenie przedłużenia zastosowanych wobec niego sankcji indywidualnych i wykreślenie go z wykazu zawartego w załączniku I do rozporządzenia nr 269/2014 ⁽³⁾;
- obciążenie Rady kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga opiera się na następujących zarzutach:

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że uzasadnienie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie sankcji jest niewłaściwe pod względem faktycznym lub jest nieistotne.
 - Część pierwsza: skarżący wcale nie prowadził działalności zwłaszcza w sektorach gospodarczych zapewniających istotne źródło dochodów dla Federacji Rosyjskiej.
 - Część druga: skarżący nie wspiera ani nie prowadzi działań lub polityk, które podważają integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub stabilność lub bezpieczeństwo w Ukrainie lub im zagrażają. Skarżący nie jest udziałowcem JSC Detyarev Plant.
 - Część trzecia: skarżący nie wspiera materialnie ani finansowo rządu Federacji Rosyjskiej. Monolit Fund jest politycznie neutralną organizacją dobroczynną, a przyznane medale i odznaczenia nie stanowią dowodu udzielania wspomnianemu rządowi Federacji Rosyjskiej wsparcia materialnego lub finansowego.
 - Część czwarta: skarżący nie uzyskuje korzyści od rządu Federacji Rosyjskiej. Skarżący nie uzyskuje korzyści gospodarczych lub innych od rządu Federacji Rosyjskiej, czy to za pośrednictwem Monolit Fund, czy też w jakikolwiek inny sposób.
 - Część piąta: przywołane okoliczności są anachroniczne, przestarzałe i pozbawione znaczenia w odniesieniu do (przedłużenia) sankcji zastosowanych wobec skarżącego.
 - Część szósta: Rada nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru dowodu. W każdym razie opiera się on wyłącznie na nieobiektywnych, błędnych i niesprawdzonych źródłach informacji. Nie ma żadnego obiektywnego i wiarygodnego dowodu na twierdzenia Rady.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że skarżący nie został wysłuchany ani prawidłowo poinformowany – naruszenie prawa do rzetelnego procesu.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazie sankcji narusza Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej – naruszenie art. 6, 8, 16 i 17 karty w związku z jej art. 52.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że terminologia użyta w decyzji (WPZiB) 2022/329⁽⁴⁾ jest na tyle niejasna, iż stosowanie decyzji ma charakter arbitralny – naruszenie zasady pewności prawa.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że sankcje opierają się na dyskryminacji. Na osoby znajdujące się w porównywalnej sytuacji nie nałożono sankcji, a na skarżącego nałożono sankcje tylko dlatego, że jest on 1) osobą bogatą, 2) politycznie neutralną i 3) przedsiębiorcą rosyjskim.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że w każdym razie Rada powinna zostać obciążona kosztami, ponieważ skarżący poczuł się zobowiązany do wniesienia niniejszej skargi ze względu na to, iż Rada jeszcze nie uwzględniła jego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 239, s. 149.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 239, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2014, L 78, s. 6).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 50, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2022 r. – bet365 Group/EUIPO (bet365)

(Sprawa T-764/22)

(2023/C 35/99)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: bet365 Group Ltd (Stoke on Trent, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci J. van Manen i E. van Gelderen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „bet365” – zgłoszenie nr 18 479 799

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 września 2022 r. w sprawie R 622/2022-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.